

Všechno z toho je trochu pravda

Ing. Michal Vaněček, Ph.D., MBA

Ing. Michal Vaněček, Ph.D., MBA, je charizmatický podnikatel, manažer, člověk čínorodý a ještě čínorodější. Kus svého srdce zasvětil kromě businessu nadaci své firmy a dobrým skutkům, psaní knih pro děti i dospělé, pro nemocné i zdravé. Povídky, pohádky, srozumitelná odborná pojednání o životě, lidech, osudech, významných okamžicích národa. Často s nádechem vlídného humoru a dobrých rozuzlení či konců. Pro čtenáře srozumitelná nápověda s širokým záběrem. Ráda bych potvrdila, že je Michal Vaněček šéf IT firmy, osobnost, která si stále něco vymýšlí a něco dělá. Věřte, že nenadsazují. A jak vypovídá místopředseda představenstva firmy T-SOFT a.s. o uplynulém roce?

Ne každý obor měl loni posvícení, ale firmy v IT si prý moc nestýskaly. Je to opravdu tak?

Určitě jsou obory, výrobci a dovozci, kteří posvícení měli a dosud mají. K nim asi IT vysloveně nepatřilo. Naše firma T-SOFT dlouhodobě pracuje na provozu a rozvoji řady státních systémů, takže covid nás naštěstí přímo neovlivnil. Určitě ale řadu věcí zbrzdil a zkomplikoval. Nemůžete se potkávat s lidmi, všechno řešíte na dálku. Na druhou stranu jsme se v posledním půlroce zvládli spojit s významnou společností UNIPROG s cílem se vzájemně obohatit a doplnit, a získat tak společně lepší pozici na trhu. To považuji za největší úspěch loňského roku. A možná i celých posledních třiceti let.

T-SOFT vždy bývala dobrá parta šikovných odborníků, kteří se zabývali hodně speciálními a sofistikovanými řešeními. Pokud se nepletu, usilovali jste o to, aby vaše systémy uměly „myslet“, plnohodnotně komunikovat s uživatelem, měly smysl. Na čem pracujete nyní?

Já jsem přesvědčen, že T-SOFT je stále parta špičkových lidí. A jsme schopni efektivně pracovat i za současných ztížených podmínek. Z hlediska nových směrů jsme vloni zahájili velký mezinárodní projekt BEST, který koordinujeme. Týká se propojení modelovacích systémů, které ve výsledku mají modelovat šíření ohně, kouře nebo jedovatých látek v budovách. A my máme navíc na starosti část modelování pohybu osob při evakuaci a činnost záchranářů. Spolupracujeme na tom s Univerzitou Hradec Králové a koordinujeme týmy v pěti evropských zemích.

Přinesla doba covidová spíše starosti, nebo byla i příležitostí k novým myšlenkám, pohledům, zakázkám?

Nejstručnější odpověď by zněla „ano“. Všechno z toho je trochu pravda. Samozřejmě, že starosti tu byly od začátku. Ale starosti vždy přinášejí nové myšlenky a nutnost řešit věci jinak. Na jaře jsme například intenzivně spolupracovali s Českým rozhlasem, pomáhali jsme jejich krizovému štábu organizovat zajištění kontinuity provozu. Byla to výborná zkušenost a práce se skvělými lidmi. Obecně se začínají hodně uplatňovat tzv. záťažové testy nebo stress-testy. Ty slouží k tomu, aby organizace měřitelným způsobem

ověřila, jak je připravena na řešení mimořádných událostí. Jsme v České republice první firmou, která má toto řešení certifikováno.

Mohli jste si dovolit pracovat většinu času na home office? Jakou zkušenost jste tím získali?

Naštěstí jsme si to, vzhledem k charakteru naší práce, dovolit mohli. Kromě toho to tedy bylo, a je i nyní, vlastně nařízené: „Pracovat z domova, pokud je to možné.“ Zkušenosti jsou rozmanité. Každý to snáší jinak, někdo je rád, když může pracovat doma, zejména když pro to má i dobré zázemí, tedy třeba rodinný dům s kanceláří.

Někdo zas rád chodí do práce. Já to třeba mám taky tak, že i když jsem rád doma a nemám tam problém pracovat, tak raději rozlišuji, kdy jsem doma a kdy v práci. Někdy se pak lidem totiž stane, že to přestanou rozlišovat a nejsou ani doma, ani v práci.

Pro mne je hodně důležité být v osobním kontaktu s lidmi. Hodně věcí se dá řešit přes Teamsy a podobné technologie. Ale nemůžete takto vychovávat ani mladší kolegy ve firmě. Duch firmy, jak tomu rád říkám, je to setkávání lidí u kafe, na chodbách. Stejně tak si myslím, že distanční výuka ve školách je nouzové řešení. Škola není o předávání informací, ale taky o osobním vzoru učitele, vzoru k následování. Všechno se nedá dělat přes počítač.

Co vás nejvíce v poslední době trápí, a co naopak naplňuje optimizmem?

Nejvíce mne trápí nejistota ohledně toho, co bude. Například nedokážeme letos naplánovat synovu svatbu tak,

aby byla jistota, že se uskuteční a že tam někdo z příbuzných přijde. Optimizmem mne naplňuje to, že by mohlo být i mnohem hůř.

V krizových chvílích národa vždy vznikala i pozoruhodná literární díla. I vy již máte na svém kontě pěknou řádku knih. Určitě jste v psaní nepolevil...

Z hlediska literatury byl překvapivě úrodný rok. V Gradě vyšla spojená trilogie Velká

knih správného Čecha, kterou jsem napsal se svou dcerou Janou. Je to skutečně veencyklopedie pro děti. S Vaškem Rážem, jež ilustroval všechny mé dětské knížky, které vyšly ve

jmenovaném nakladatelství, jsme se před dvěma roky pustili i do tvorby kreslených vtipů. A loni v létě nám vyšly dvě knížky kreslených vtipů, které jsme uplatnili i ve Velké knize českého humoru, která se zrodila ke 30 letům založení České unie karikaturistů. Román Mlým v létě vydala Grada jako audioknihu v úžasném podání

Pavla Soukupa. Ten je už vyprodán, jen se po něm zaprášilo. A také v rámci nadační činnosti (vloni jsme oslavili těsně před covidem deset let Nadace T-SOFT ETERNITY) se nám

podařilo dovést do konce některé rozpracované projekty. Covid nám sice zpozdil dokončení knížky o lidech postižených Alzheimerem, ale ve spolupráci s nakladatelstvím

V Gradě vyšla spojená trilogie Velká kniha správného Čecha, kterou jsem napsal se svou dcerou Janou. Je to skutečně veencyklopedie pro děti.

Grada jsme vydali CD Staré řecké báje a pověsti pro děti namluvené naprosto úžasně Ondřejem Kepkou.

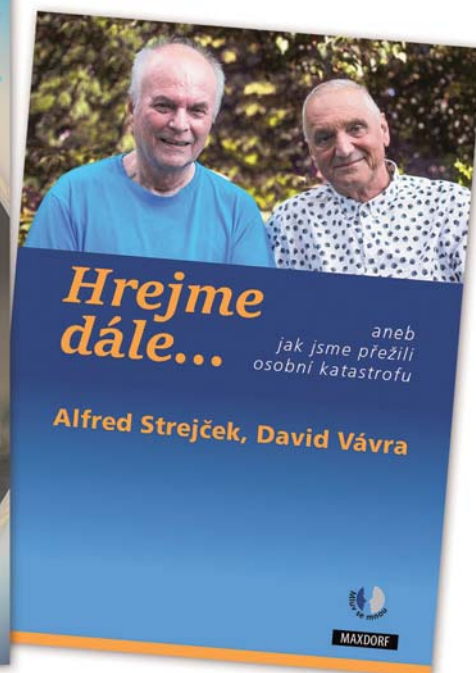
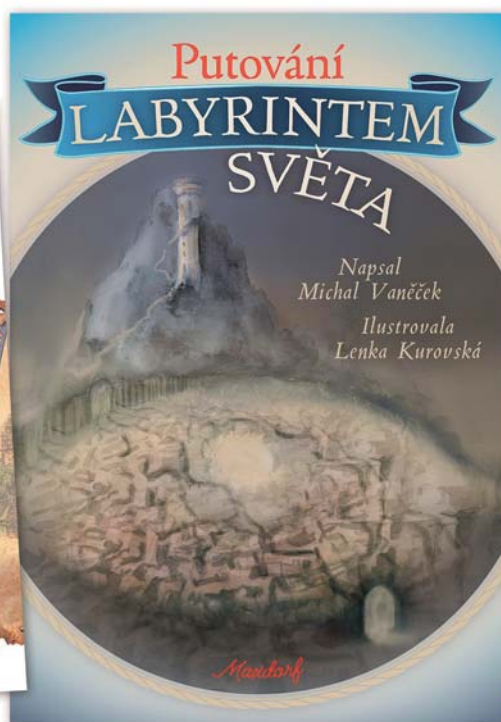
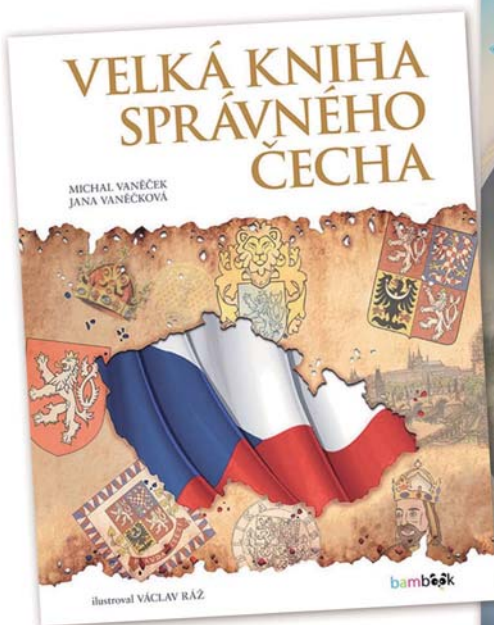
Jako nápad z čistého nebe inicioval na jaře profesor Pavel Pafko vytvoření knížky Hrejme dále – jsou to životní příběhy Alfreda Strejčka a Davida Vávry, které téměř současně postihla vážná nemoc. Sice nám situace neumožnila knížku ani řádně pokřtít a prezentovat, ale už jsme museli dělat dotisk, jaký je o ni zájem.

Po sérii knížek v rámci řady Mluv se mnou – o osudech pacientů, postižených dětech a podobně jsme letos navázali a zpracovali i trochu netradiční téma, tedy příběhy nazvané Není vrah jako vrah. Knížku vytvořil doktor Stanislav Hájek, forenzní psycholog. Popisuje osudy obětí i pachatelů násilných trestných činů, které byly zaviněny převážně nedostatkem komunikace mezi lidmi. Je to někde na pomezí odborné psychologické publikace a napínavých krimipovedek podle skutečných událostí.

Je právě tato činnost tou, která vás dokáže odvést do světa přání, poznání, snů, dobrých konců?

Já jsem po několika letech dopsal knížku podle dvou děl Jana Amose Komenského – Putování labyrintem světa. Zrovna teď v době, když děláme tento rozhovor, jde knížka do tisku.

Vydává ji nakladatelství Maxdorf. Chtěl jsem přiblížit Komenského díla dětem a mládeži. Na Labyrintu světa je fascinující, že Komenského popis světa v roce 1620 se vlastně vůbec neliší od světa, v jakém žijeme dnes. Těměř do puntíku! Takže toto psaní mne spíše

odvedlo od iluzí do reality, která je ale velice osvobozující. Trochu jsem to celé zmodernizoval, ale zachoval jsem základní dějová fakta z původní předlohy. Doufám, že to bude poutavé pro všechny věkové skupiny čtenářů. Komenský byl génius, ale mám pocit, že si to ve světě uvědomují víc než my v Čechách. Knížku nádherně ilustrovala Lenka Kurovská a dodala celému vyprávění skvělou atmosféru.

Až se lidstvo přestane prát s koronavirem, budeme žít jinak? Budeme přemýšlet jinak? Budeme jinak podnikat?

Možná se s ním budeme prát pořád. Nebo s něčím jiným. Koronavirus nám přinesl jednu zásadní věc, otrásl našimi pocity jistoty. Pocity jistoty, že když nás něco bolí, lékaři to vyřeší, když nám něco hrozí, vyřeší to stát. Koronavirus zpochybnil víru v neomylnou a všespasitelnou vědu, zpochybnil jistotu, že můžeme vše, co chceme. Věřím, že nás jako lidstvo nezlomí, ale kdyby přinesl naši civilizaci více pokory, nebylo by to od věci. Často

jsem si v minulém roce vzpomněl na čas strávený v armádě, kdy jsem si před mnoha lety, v únoru, v minus 15 stupních pod stanem uvědomil, že člověk potřebuje mít možnost vyspat se v suchu a teple a mít co jíst. Všechno ostatní je nadstavba, bez které se dá obejít. Podnikat nebo pracovat asi budeme trochu jinak. Všichni si zvykli na to, že nemusí být v práci, ale mohou být doma. Hodně se veškerá činnost optimalizovala, a vlastně asi i zredukovala na minimum. Může to mít ale i logicky ten důsledek, že firmy začnou zjišťovat, že ani řadu lidí tím pádem nepotřebují. Takže možná se prvotní nadšení může změnit ve zklamání.

Jaké nové obory asi vzniknou?

Nevím, zda přímo obory. Určitě nastala situace, že řada technologií se zkrátka začala používat téměř rozkazem ze dne na den. Spousta věcí se řeší na dálku. Lidé si zvykli na e-shopy, na dodávky nákupů až domů. Tyto obory se určitě skokově rozvinuly a asi nebude důvod, aby se to do budoucna moc měnilo.

Vzdálené a elektronické řešení všeho možného určitě přinese třeba i vysokou poptávku po elektronickém podpisu a souvisejících službách. Objeví se jistě nové nápady a příležitosti, jak nabídnout produkty a služby, které umožní překonat podobné situace, jaké nyní zažíváme. Covid možná věci přímo nezměnil, ale určitě urychlil jejich nástup.

Budeme pokornější a začneme si vážit dobrých vztahů, včetně těch obchodních? Nebo naopak doba vyhrocená přinese následky na morálce?

Určitě zjistíme, že spoustu věcí můžeme dělat jinak. Anebo i že je nemusíme dělat vůbec. Technologie, které jsme měli zatím spíš pro zábavu, nyní oceňujeme jako nezbytné pomocníky. Koronavirus nám udělal svým způsobem takový celosvětový test velkého maléru, naštěstí s ne příliš fatálním dopadem. Ne, nechci to zlehčovat, ale představme si, že by se takto nyní šířila variola, tedy právě neštovice. Covid nám umožnil si nacvičit, co vlastně neumíme a jak moc nejsme na něco připraveni. Ale tím není vyloučeno, že se teď naučíme být připraveni na covid, ale zaskočí nás něco dalšího. Ověřili jsme si, že jako celek jsme schopni a ochotni obětovat osobní svobodu, když jde o bezpečnost všech. Necháám stranou různé statisticky nevýznamné excesy. Ale většinou to asi funguje. Na celém světě.

Na druhé straně jsme si ověřili, jak snadno je lidstvo ovlivnitelné a říditelné. Co kdyby to, nedej bože, byla celé jenom hra? Svět po covidu asi nebude úplně stejný, stejně jako nebyl svět stejný po 11. září.

Já teď ve volném čase píšu pro Gradu takovou sci-fi pro mládež, která vychází z myšlenek několika děl Karla Čapka. Hodně mne při psaní ovlivňuje právě i současné dění. A volně bych parafrázoval konec té knížky – tohle nebude konec světa, ale začátek nového. A ten bude zkrátka takový, jaký si jej uděláme.

A abych nezapomněl – určitě si budeme pozitivěji mýt ruce... A když nic jiného, i to stojí za to!

za odpovědi poděkovala Eva Brixí ■■■

Z hlediska nových směrů jsme vloni zahájili velký mezinárodní projekt BEST, který koordinujeme. Týká se propojení modelovacích systémů, které ve výsledku mají modelovat šíření ohně, kouře nebo jedovatých látek v budovách. A my máme navíc na starosti část modelování pohybu osob při evakuaci a činnost záchranářů. Spolupracujeme na tom s Univerzitou Hradec Králové a koordinujeme tým v pěti evropských zemích.